

SANATHANA SARATHI - KOLOVOZ 2014. GODINE

SLIJEDITE PUT ISTINE I MUDROSTI

Bhagavānov govor održan 31. kolovoza 1996. godine

Proučavanje Veda i svetih spisa ne može ukloniti veo neznanja koji prekriva čovjekov um. Bog je s jedne strane vela dok je čovjek – jīva s druge. Uzrok se nalazi s jedne strane dok je posljedica na drugoj.

(teluški stihovi)

VEZANOST UZ TIJELO UZROK JE ČOVJEKOVE PATNJE

Bog je stvorio rijeke, šume, planine i brežuljke. Isto tako, On je stvorio sva živa bića, od sićušnog mrava do velikog slona. On je isto tako stvorio sve stvari koje su potrebne za funkcioniranje onoga što je stvoreno. Ipak, On nije bio zadovoljan.

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku

Nakon što je stvorio sve to, On se upitao tko je taj u svemu tome stvorenome koji će biti sretan vidjevši veličanstvene planine, prekrasne rijeke i zadivljujuće šume? Od kakve je vrijednosti sve što je stvoreno ako ne postoji nitko koga bi to činilo sretnim? Tada je odlučio stvoriti čovjeka koji je mogao upotrijebiti moć svojeg intelekta i sposobnost razlučivanja da bi napravio razliku između trajnog i prolaznog i doživio sreću zahvaljujući stvarima koje je On stvorio. Samo je čovjek sposoban ostvariti sreću iz onoga što je stvoreno i podijeliti tu sreću s drugima. Bez ljudskih bića, sve što je stvoreno nema nikakve vrijednosti. Zato je On poželio „Ja sam Jedan, postat ću mnogi – *eko'ham bahu syām*“ i stvorio je čovjeka na svoju vlastitu sliku i priliku obdarivši ga svjetovnim znanjem, intelektom – *vijñāna*, duhovnim znanjem, pravom mudročću – *sujñāna* i stalnom cjelovitom svjesnošću, intuicijom – *prajñāna* kao i sposobnošću razlučivanja kako bi uživao u onome što je On stvorio. Kada je čovjek imao viziju Stvoritelja, on je objavio svijetu – ja sam imao viziju Vrhovnog Bića koje blista sjajem milijuna sunaca – *vedahameta puruša mahanta adityavarna tamas parasta* i koje je izvan područja tame neznanja – *tamas* .

U početku, čovjek je mislio kako može imati viziju Boga proučavanjem Veda i svetih tekstova. On je provodio raznovrsne duhovne vježbe kao što su

ponavljanje Božjeg imena – *japa*, pokora – *tapas*, meditacija – *dhyāna* obredno štovanje – *arcana* da bi ostvario viziju Boga. No, on nije mogao ostvariti viziju Boga, a isto tako nije ga mogao ni čuti, niti doživjeti. Bio je razočaran kada cjelokupna njegova duhovna vježba nije dovela do nikakvog rezultata. Zašto on nije mogao doživjeti blaženstvo nakon provođenja svih tih duhovnih vježbi? Usprkos tomu što je provodio pokoru, proučavao Vede i svete spise, on se nije mogao osloboditi vezanosti uz tijelo i to ga je progonilo poput zlog duha. Tada je počeo proučavati prirodu tijela i razloga vezanosti za svoje tijelo. On je tu istinu pokušavao proniknuti na mnoge načine. Na kraju je došao do zaključka kako je njegovo tijelo samo nakupina nepokretnih tvari i kako predstavlja samo instrument te kako postoji neka božanska sila koja je učinila da to tijelo funkcionira. Ta božanska sila omogućuje čovjeku da se kreće, da izvršava raznovrsne zadatke i da doživi sreću. Nakon toga je počeo preispitivati gdje je ta božanska sila bila i odakle je došla. Stalno je bio zaokupljen promišljanjem o tome, kamo god išao i bilo što činio.

Božanska sila daje vrijednost ljudskom tijelu

Jednom je grčki filozof Sokrat išao stazom zaokupljen svojim preispitivanjem istine. U isto se vrijeme našao jedan umirovljeni časnik koji je naišao suprotnim smjerom. Niti je Sokrat primijetio časnika, niti je časnik vidio Sokrata. Obojica su bila zaokupljeni svojim razmišljanjima. Kako ni jedan od njih nije vidio da se približava druga osoba, njih su se dvojica sudarili. U tom je trenutku umirovljeni časnik razlučeno upitao Sokrata: „Tko si ti?“ Sokrat je istog trenutka sklopio svoje ruke u znak štovanja i rekao: „Gospodine, upravo je to ono o čemu sam razmišljao. Lijepo vas molim, recite mi, tko sam ja?“ Kada osoba iskreno provodi svoje ispitivanje, Bog će mu pružiti priliku da sazna istinu. Sokrat je bio sretan zato jer je, bez odlaska nekom učitelju ili duhovnom učitelju – *guru*, umirovljeni časnik u njemu probudio duhovni poriv postavljanjem pitanja: „Tko si ti?“ Mislio je kako je to jako važno pitanje i počeo je ponavljati: „Tko sam ja?“ Umirovljeni je časnik pomislio kako je Sokrat nepromišljena osoba i nastavio svojim putem ne davši mu svoj odgovor.

Razmišljajući tako, kada se Sokrat uputio na tržnicu, vidio je lovca kako u ruci nosi mrtvog zeca kojeg je ubio. Kupac koji jede meso pitao ga je za cijenu mrtvog zeca. Lovac je naveo cijenu. Čovjek mu je platio iznos koji je lovac od njega tražio i ponio mrtvog zeca sa sobom. Vidjevši to, Sokrat je pomislio: „Mrtvi zec ima svoju cijenu, ali ne postoji nitko tko bi nešto platio za mrtvo tijelo ljudskog bića i kupio ga. Nitko neće čak ni pitati koja je cijena ovog tijela.“ Jedna životinja poput zeca ima neku vrijednost nakon smrti, ali ne i ljudsko biće. Pojedinaac može biti vladar ili vođa budala – *pitādhpati*, ali nakon njegove smrti nitko neće biti spreman imati njihovo tijelo, čak i na kratko vrijeme.

U tom se trenutku spustila jaka kiša, a jedno su tijelo nosili do mjesta na kojem će biti spaljeno. Neki su ljudi zamolili vlasnika trgovine koja se našla na njihovom putu: „Gospodine, lijepo Vas molimo da nam dopustite da mrtvo tijelo na neko vrijeme stavimo na terasu vaše trgovine.“ No, vlasnik trgovine oštro je odbio dati dozvolu riječima: „Ne, ne. Samo ga nosite dalje.“ Čak ga nije zanimalo radi li se o tijelu vladara, bogate osobe ili budale.

Istim tim putem krenuo je i poklonik prema hramu i upitao istog tog vlasnika trgovine: „Gospodine, ako ostavim svoje sandale pored hrama netko ih može ukrasti ili će ih odnijeti psi. Lijepo vas molim, dopustite mi da ostavim svoje sandale na terasi Vaše trgovine.“ Vlasnik trgovine spremno je udovoljio njegovom zahtjevu i kazao: „Dođite unutra i ostavite ih ovdje. Ako ih ostavite na terasi, netko bi ih mogao odnijeti.“ Sokrat je bio svjedokom svega toga. S jedne strane bilo je mrtvo tijelo bogate osobe koja je imala velik broj slugu koji su ga služili dok je bio živ. Bio je velik broj ograničenja koja su postojala da bi se došlo k toj osobi na razgovor. Ali sada nije bilo dozvoljeno da njegovo mrtvo tijelo bude stavljeno na terasu trgovine. Koža mrtve životinje može se upotrijebiti da bi se napravile sandale dok je ljudsko tijelo potpuno beskorisno, jednom, kada život krene kraju i napusti ga.

Sokrat je mislio kako je ovo tijelo nepokretno i sastavljeno od mesa, krvi i kostiju. Ono stvara mokraću teškog mirisa i izmet. Što je to tako posebno u tom tijelu što privlači čovjeka i veže ga uz njega? U svakom trenutku ono stvara samo težak smrad, a ne miris. Zašto onda taj čovjek razvija vezanost za to tijelo? Postoji neka sakrivena snaga u njemu koja je razlog da se čovjek veže za to, inače bezvrijedno tijelo koje nije ništa drugo već vreća od kože. Na kraju, on je spoznao kako postoji neka božanska snaga u tijelu koja njime upravlja. Odlučio je preispitati i spoznati tu istinu.

Spoznajte istinu preispitivanjem samoga sebe

Na sličan takav način je Bhrigu, sin Varune, isto tako želio spoznati istinu ljudskog života. Koji je najvažniji aspekt ljudskog života? Što je to što omogućuje da tijelo funkcionira? Koje je to načelo jednote koje predstavlja potku svega? Počeo je misliti: „Prekrasnog li stvaranja! Tko je taj Brahman koji je sve to stvorio? Koji je Njegov oblik?“ Uskoro je njegovo razmišljanje postalo tako snažno da je postalo gotovo nemoguće da ga podnese. Zato se uputio svojem ocu Varuni. Nakon što se poklonio pred njegovim stopalima, upitao je: „Oče, tko je Brahman? Koji je njegov oblik?“ Varuna je svojem sinu mogao reći sve o Brahmanu. No, mislio je kako bi svatko trebao učiniti napor da spozna načelo Brahmana putem osobnog iskustva. I ne samo to, kada otac preuzima ulogu duhovnog učitelja – *guru*, on ne bi trebao biti taj koji će otkloniti sumnje svojeg učenika. To će oslabiti duh osobnog nastojanja kod učenika. Zato je Varuna rekao svojem sinu: „Nije moguće reći Brahman je ovo ili ono. To nije moguće objasniti riječima. Ti sâm trebaš provesti preispitivanje i spoznati istinu.“

Postoji neka nevidljiva sila koja upravlja tijelom. Tijelo ima vrijednost tako dugo dok je ta nevidljiva sila prisutna u njemu. Ta prisutnost božanske sile čini ga dobrim – *śiva*, a njezina odsutnost čini ga truplom – *śava*. Koja je razlika između dobrog – *śiva* i trupla – *śava*? Trebaš provoditi pokoru kako bi spoznao tu istinu.“ Rekavši to, on je svoga sina blagoslovio i otpravio ga.

U skladu s nalogom svoga oca, Bhrigu je otišao u šumu i počeo je provoditi pokoru nakon što je u šumi pronašao prikladno mjesto. Postao je potpuno zaokupljen preispitivanjem samoga sebe. Jednoga je dana razmišljao na sljedeći način: „Sva osjećajna bića u ovom svijetu ovise samo o hrani. Hrana je potrebna svakom biću. Ovo tijelo se održava hranom. Zato, hrana je Brahman.“ Zaključivši tako, otišao je svojem ocu i rekao: „Oče, ja sam spoznao što je Brahman. Hrana je Brahman.“ Varuna mu je smireno odvratio: „Ne, ne, dragi sine! Promišljaj još malo više. Provodi još veću pokoru.“ Nakon što je još neko vrijeme provodio pokoru, jednoga je dana Bhrigu dokučio sljedeće: „Zahvaljujući hrani, ovo tijelo raste. Za taj rast potrebna je energija kako bi se hrana probavila. Koja je to energija? To je energija životnog daha, životna energija – *prāna*. Zato, životna energija – *prāna* je Brahman.“ Došavši do tog zaključka, ponovno se uputio k ocu i rekao: „Oče! Ja znam, životna energija – *prāna* je Brahman.“ Varuna je odvratio: „Naravno, čovjek je obdaren životnom energijom – *prāna*. Ali, od kakve je to koristi. Ako um nema volje uzimati hranu, može li ju pojesti ako mu je poslužena na tanjuru? Tako da životna energija – *prāna* ne može sama održavati čovjeka. Ne, ne, sine! Moraš provoditi pokoru i promišljati još neko vrijeme.“ Liječnik čini čovjeka nesvjesnim dajući mu anesteziju prije no što će obaviti operaciju na njegovom trbuhu. Iako čovjek ima životnu energiju, on ne zna što liječnik radi na njegovom trbuhu tijekom operacije. Na taj način životnu je energiju moguće učiniti slijepom ili nedjelotvornom.

Nakon što je još neko vrijeme provodio pokoru, Bhrigu je jednoga dana pomislio sljedeće: „Nema sumnje, hrana je potrebna i životna energija je važna. Međutim, misao je ta koja potiče pojedinca da uzima hranu. A misao se rađa u umu. To znači da je um Brahman.“ Bhrigu je otišao svojem ocu i rekao: „Oče! Ja sada razumijem da je um Brahman.“ Njegov ga je otac pozvao neka priđe bliže i rekao: „Čovjek je obdaren umom. No, od kakve je to koristi ako nema moći mišljenja? Takav čovjek može pojesti drveni ugljen, kravlji izmet ili prašinu. Čovjeku je potrebna sposobnost razlučivanja. Čovjek koji je lud isto tako ima um. Ali takva osoba ne zna što treba nekomu reći ili kamo ići. To znači da um, u stvarnosti, nije Brahman. Ne, ne. Promišljaj još više i provodi i dalje pokoru.“

Bez ikakvog oklijevanja, Bhrigu je još jednom nastavio provoditi pokoru. Nakon nekog vremena pomislio je: „Kojoj svrsi mogu poslužiti same misli? Sposobnost razlučivanja je ta koja određuje svrhu misli.“ Odlučivši tako, on se još jednom uputio svojem ocu i rekao: „Oče, ja znam da je inteligencija – *vijñāna* Brahman.“ Varuna je rekao svojem sinu: „Postoji toliko učenih ljudi koji su

obdareni inteligencijom – *vijñāna*, pravom mudrosti – *sujñāna* i intuitivnom spoznajom – *prajñāna*. No, kakvu dobrobit od toga ima društvo? U stvari, postoji neznanje – *ajñāna* koje zasjenjuje njihovu intuitivnu spoznaju – *prajñāna*.“ Varuna je još jednom uputio svoga sina neka i dalje promišlja i provodi pokoru – *tapas* i otpratio ga je uz svoje blagoslove.

Nakon što je promišljao i još neko vrijeme provodio pokoru, jednog je dana Bhrigu počeo razmišljati na sljedeći način: „Hrana je izvor hranjenja, a životna energija daje energiju. Um stvara želje. Intelpekt – *buddhi* daje mudrost – *viveka*. Mora postojati nešto što proizlazi iz svega toga. Što je to? To je potrebno otkriti.“ Razmišljajući tako, on je još jednom počeo provoditi pokoru. Jednoga dana, doživio je jedinstveno iskustvo. Osjetio je kako je uronjen u ocean blaženstva i stalno je ostao u tom stanju blaženstva.

Varuna se uputio u potragu za svojim sinom i pronašao ga je u jednom dijelu šume u stanju stopljenosti s Apsolutnom Sviješću – *samādhi*. Znao je da njegov sin proživljava čisto i trajno blaženstvo. Blaženstvo je Brahman – *ānanda brahma*. Pomislivši kako njegovom sinu nije potrebno ništa više, nastavio je svojim putem.

Nadiđite čvrste omotače da biste doživjeli blaženstvo

Jednom, kada je Bhrigu doživio krajnje blaženstvo, on više nije imao želje ni za čim drugim. U stvari, sve su duhovne vježbe namijenjene da bi se postiglo stanje blaženstva. Ono što ljudi danas doživljavaju je samo trenutačna sreća, ali ne i trajno blaženstvo koje se opisuje kao vječno blaženstvo – *nityānanda*, blaženstvo sjedinjenja – *yogānanda*, bitak, svijest, blaženstvo – *saccidānanda*, duhovno blaženstvo – *ātmānanda*. To je dostupno samo uz pomoć Boga i nikoga drugoga. Bog je stvorio čovjeka da bi on mogao preispitivati prirodu pet omotača i na kraju doseći omotač blaženstva – *ānandamayakośa*. Čovjek treba nadići omotač hrane – *annamayakośa*, omotač životne snage – *prānamayakośa*, misaoni omotač – *manomayakośa*, omotač višeg duhovnog znanja, mudrosti – *vijñānamayakośa*, korak po korak i, na kraju, doći do omotača blaženstva – *ānandamayakośa*. Omotač životne snage – *prānamayakośa* istančaniji je od omotača hrane – *annamayakośa*, misaoni omotač – *manomayakośa* istančaniji je od omotača životne snage – *prānamayakośa*, omotač višeg duhovnog znanja, mudrosti – *vijñānamayakośa* istančaniji je od misaonog omotača – *manomayakośa*, a omotač blaženstva – *ānandamayakośa* istančaniji je od svih omotača i sve ih prožima. No, nažalost, čovjek je danas zaboravio svoju urođenu prirodu blaženstva i kreće se u suprotnom smjeru, što znači: iz smjera blaženstva on je došao do duhovnog znanja, od duhovnog znanja do misaonog omotača, od misaonog omotača do životne snage i, na kraju, od životne snage on je stigao do hrane te je tamo i ostao. On najveću važnost pridaje svojem tijelu. Bog je stvorio čovjeka da bi čovjek mogao dostići najviše stanje Brahmana. Suprotno Božjoj volji, čovjek se danas spustio na najnižu razinu postojanja.

Gdje je potreba za obrazovanjem da bi se upoznala priroda tijela? Je li vam potrebno zrcalo da biste vidjeli narukvicu koja vam je na ruci? Trebate provoditi duhovnu vježbu da biste imali viziju Boga, a ne da biste se upoznali s prirodom tijela. Ovo je tijelo poput instrumenta. No, vi svu svoju pažnju usredotočujete na instrument zaboravljajući onoga koji boravi u njemu. Koliko dugo traje fizičko zadovoljstvo? Evo malog primjera. Kada ste gladni, tada odlazite u kantinu. Platite šest rupija i pojedete tri palačinke. Sretni ste i zadovoljni zato jer je vaša glad utažena. No, kako dugo će ta sreća trajati? Vi ćete nakon dva sata ponovno osjetiti glad. Koliko „nafte“ i „benzina“ troši ovaj stroj ljudskog tijela! Kada ovo tijelo koristite samo kao stroj, zašto biste onda trebali razvijati toliku vezanost za njega? Trebali biste nadići vezanost za tijelo.

Primjenjujte učenja objavljena u svetim spisima

Ljudski je um jako moćan, a u isto vrijeme izuzetno kolebljiv. Veliki ratnik Arjuna sâm nije mogao podnijeti hirovitost uma. On je rekao Gospodu Krišni: „Ovaj je um jako nepostojan, uzburkan i moćan – *cañcalam hi manas krishna pramathin balavadrudham*. O, Krišna! Kako ja mogu opisati moć i prevrtljivost uma! On se ne može stišati ni na trenutak. Čak i majmun može biti miran, ali ne i um.“ Um je najmoćniji, opasan i teško ga je nadzirati. Takva je priroda uma. Zbog utjecaja uma čovjek se suočava s poteškoćama, tugom, izazovima i iskušenjima. Prevrtljivost uma uzrokuje nemir i pretvara čovjekov život u kaos i na kraju ga odvodi u ustanovu za mentalne bolesti.

Studenti i nadalje uče iz velikog broja knjiga, ali oni bi isto tako trebali poznavati svrhu njihovog učenja. Ako vam netko pokloni Bhagavadgītu, vi ćete ju predano prihvatiti, prisloniti ju na vašu glavu i dotaknuti njome svoje srce. Svaki dan vi započinjete s obrednim čitanjem – *pārāyana* Bhagavadgīte započinjući prvim stihom – *śloka*:

*Dharmakṣetra kurukṣetra sāmaveta yuyutsava
Mamaka pāndavaschaiva kimakurvata sanjaya.*

Nakon što ste obavili obredno čitanje – *pārāyana*, vi, uz dužno poštovanje, odlažete knjigu na vaš oltar i stavljate na nju dva cvijeta. No, od kakve je koristi sve to obredno štovanje ako ne primijenite učenja Bhagavadgīte? To je znak velikog neznanja današnjih poklonika, vjernika i obrazovanih ljudi. Ljudi nude štovanje papiru i riječima Bhagavadgīte, ali ne piju nektar blaženstva koji proizlazi iz primjene njenih učenja. Svatko mora spoznati istinu da su svi sveti tekstovi kao Biblija, Kuran, Vede i Upanišade namijenjeni za primjenu, a ne samo za obavljanje obrednog čitanja – *pārāyana*. Danas nailazimo na Sai Satcharitru u rukama većine poklonika. Oni kažu kako svaki dan provode obredno čitanje. Ne postoji veće ludosti od toga. Je li ta knjiga namijenjena samo za obavljanje obrednog čitanja? Ona je namijenjena za

primjenu. Provedite u djelo ono čemu nas je Shirdi Sai Baba poučio u ovoj knjizi.

Evo malog primjera. Neki se čovjek jako prehladio i kašlje. Kada je otišao liječniku u selu, on mu je rekao neka napravi pripravak od sušenog đumbira, papra i đumbira i popije to. Čovjek je počeo ponavljati u sebi: „Trebam popiti pripravak od sušenog đumbira, papra i đumbira.“ No, nije mu bilo ništa bolje. Kako mu može biti bolje ako ne napravi pripravak i ne popije ga? Isto tako, vi samo ponavljate ono što je sadržano u svetim tekstovima, a da to ne provodite u djelo. Dobrobit ćete ostvariti samo primjenom.

Elementi su pod Božjim nadzorom

Svih pet elemenata nalaze se pod kontrolom Boga. Oni se povinuju zapovijedi Stvoritelja. No, nitko ne spoznaje tu istinu. Kada spoznate tu istinu, možete se u trenu osloboditi svih vaših nevolja. Vi kažete da je sve u Božjim rukama i upućujete Mu molitve neka vas dođe spasiti. No, istodobno, vi sumnjate ima li Bog stvarno bilo kakav nadzor nad svime. U Bibliji, bio je samo jedan nevjerni Toma i izdajica svoga učitelja, ali danas su svi postali nevjerni Tome.

Jednom je u Shirdiju došlo do snažne oluje s tučom i ledene kuglice tuče počele su udarati po ljudima kao kamenje. Svi radnici i seljani od straha su pohitali u sklonište. Potražili su sklonište u hramovima, spremištima i svugdje gdje su mogli pronaći mjesta. Dwarakamai je prostorno jako mala. I tamo su se ljudi okupili i sklonili te zauzeli svaki djelić prostora, gdje god su našli mjesta za stajanje. Svi su počeli moliti: „Baba, lijepo Te molimo, spasi nas.“ Isto kao što su pastirice – *gopikā* i pastiri – *gopāla* u Dvāpara yugi molili Krišnu da ih zaštiti od snažne kiše, ljudi iz Shirdija molili su Babu da ih spasi od tuče. Baba im je rekao: „Dobro, dobro, vidjet ću, vidjet ću.“ Baba je nakon toga udario stup i rekao: „Gledaj, ti, dosta je tvoga nasilja, ohladi se. Već si iskazao previše ljutnje i svi su dovoljno zastrašeni te su postali svjesni tvoje moći. Jednom, kada su ljudi spoznali kolika je tvoja moć, ima li potrebe da i dalje nastavljaš s ovim? Ti prelaziš sve granice, ohladi se.“ Istog tog trenutka oluja je prestala.

Ne govorim vam to zato da bih se hvalio. Možda ste zaboravili, ali pokušajte se prisjetiti što se ovdje dogodilo prije dva dana. Neposredno prije nego što ću održati govor, spustila se jaka kiša i vjetar je snažno zapuhao. Kiša i vjetar bili su tako bjesomučni da su počeli ulaziti čak i u dvoranu. Ja sam počeo s govorom i kiša je odjednom prestala. Nakon toga više nije pala ni kap kiše.

Kada je Baba bio u Shirdiju, uvijek je gorjela vatra u Dhuni u Dwarakamai. Poklonici su običavali vani kupovati drvo za ogrjev i ponuditi ga u vatru da bi ona mogla stalno gorjeti. Oni su htjeli imati određeno zadovoljstvo od ponude drva u svetu vatru. Nisu razmišljali o tome što je u njihovom činu povoljno ili nepovoljno. Jednom su došli neki nepromišljeni poklonici i priložili veliku količinu drva u vatru ne razmišljajući do kojih će se visina plamen uzdići

kada u vatru stave toliko drva. Nakon nekog vremena počeli su se uzdizati visoki plameni jezici. Vidjevši to, Shyama je dotrčao i povikao: „Baba, Baba.“ Baba je upitao: „Što je, Shyama? Što se dogodilo?“ „Pogledaj, Baba, Bog vatre se pojavio pred nama“, rekao je Shyama. Baba je odvratio: „Bog vatre se pojavio, ali koga zanima da ga vidi ovdje?“ Zatim se obratio Bogu vatre i rekao: „Kome pokušavaš ovdje pokazati svoje moći? Ponašaš se tako zato jer nema nikoga tko bi te poučio lekciji. Trebao bi pokazivati svoje moći kada i gdje se to traži. Zašto sada nepotrebno iskazuješ svoje moći?“ Rekavši to, on je stup udario štapom. Razjareni plamenovi su se u trenutku stišali. Koje je značenje toga? Ništa se ne bi trebalo dogoditi bez razloga. Postoji li bilo koja suluda osoba koja bi otišla na obalu rijeke Gange i počela pozivati govoreći: „Dođite, dođite, ja ću vam dati vode.“ Tko je on da dijeli vodu kada rijeka Ganga teče? Zbog utjecaja Kali yuge ljudi se ponekad ponašaju na takav nerazuman način, bez ikakvog pravog razloga. Ovaj način ponašanja moguće je zamijetiti čak i kod učenih osoba.

Neki ljudi zagrabe vodu rijeke Gange svojim dlanovima i nakon toga tu istu vodu ponude rijeci Gangi dok izgovaraju molitve *keśava namah, mādharma namah, godinda namah* i tako dalje. Tijekom provođenja ove duhovne vježbe čiju vodu vi komu nudite? Je li to vlasništvo vašega oca ili djeda ili strica koje vi nekome nudite? Ne, vi nudite vodu rijeke Gange samoj rijeci Gangi. Danas je ateizam u sve većem porastu zato što se takvi obredi izvode bez razumijevanja koji razlog stoji iza njih. Trebali biste razumjeti razlog koji stoji iza svakog čina kako biste bili u stanju uvjeriti druge i zaslužiti njihovo odobravanje. U današnjim, modernim vremenima čak i malo dijete želi znati razlog za sve.

Danas je ljudima ovladalo neznanje. Koji je razlog tomu? Glavni razlog tomu je vezanost za tijelo. Blagoslovljen je onaj koji može transformirati svoju vezanost za tijelo u ljubav za Boga. Tek će tada ljudskost imati vrijednosti. Tako dugo dok ne razvijete ljubav za Boga, vaš život neće imati vrijednosti čak ni onoliko koliko vrijedi mrtvi zec.

Razvijte vezanost uz Sebstvo

Evo jedne male priče. Studenti se ne bi trebali ponašati dugačije. Velike istine moguće je objasniti putem ovakvih malih priča. Nārada je lutao kroz sva tri svijeta pjevajući ime Gospoda, Govinda Dāmodara, Nārāyana. Jednom se uputio u Vaikunthu i izručio svoje pozdrave Gospodu Nārāyani. Gospod Nārāyana mu je rekao neka sjedne i upitao ga: „Ti cijelo vrijeme lutaš između triju svjetova. Jesi li naišao na nešto loše u onome što sam ja stvorio. Nārada je rekao: „Oprosti mi, o, Gospode! Ima toliko toga lošega u onome što si Ti stvorio.“ Gospod Nārāyana je rekao: „O čemu ti to govoriš, Nārada? Usprkos tome što si sin Brahme, ti govoriš bez ikakvog osjećaja za razlučivanje. Ne postoji ništa loše u onome što sam ja stvorio.“ Nārada je rekao: „O, Gospode! Svakoga jutra ljudi izbacuju izmet. Kako je to loše!“ Gospod Nārāyana bio je

iznenađen čuvši to. Rekao je: „O, Nārada, u krivu si ako misliš da je to nešto loše. Može biti da ti tako govoriš zato jer ti tako misliš. To nije loše, to je jako dobro.“ Tada je Nārada rekao: „Ako gospod Nārāyana tako kaže, što onda ja imam više za reći? Ali, kako možeš reći da to nije nešto loše, već da je to dobro?“ Gospod Nārāyana je rekao: „Nemoj mene pitati o tome. Pitaj izravno samu ljudsku izlučevinu.“ Što je siroti Nārada mogao učiniti kada je Gospod Nārāyana to rekao?

Poslušavši zapovijed Gospoda, Nārada se obratio ljudskoj izlučevini. Kada je bio udaljen tri metra od nje, ona je kazala: „O, Nārada! Nemoj mi se približavati, ostani udaljen.“ Nārada je bio začuđen što je to čuo. Rekao je: „U stvari, ja sam taj koji bi trebao reći da se ti držiš podalje od mene. Ali, kako je to moguće da ti to govoriš meni?“ Tada mu je ljudska izlučevina odvratila: 'Nārada, jučer navečer bila sam u obliku posvećene skute, mlijeka, riže i slatkog pudinga. Bila sam dovoljno dobra da bih bila ponuđena Bogu kao hrana koja se stavlja na oltar – *naivedya*. Ali danas sam se našla u ovom stanju zato što sam se samo jednom udružila s ljudskim tijelom. Kakva bi samo bila moja sudbina da sam ponovno došla u vezu s ljudskim tijelom?“

Gospod Nārāyana je tada objasnio Nāradi: „Ono što ti smatraš lošim u ovome što je stvoreno, samo je reakcija, odraz i odjek onoga što čovjek čini. U stvari, Bog nije stvorio ništa loše.“ Sve ovisi o tome s čim nešto povezujete. Reci mi s kim si i ja ću ti reći tko si. Postaješ onakva osoba kakve su osobe s kojima se družiš. Ako čuvate ukiseljeni mango ili gonguru u staklenci, oni će ostati upotrebljivi duže od godine dana. Ali, ako to isto ukiseljeno povrće stavite u „staklenku“ ljudskog tijela, do večeri će se pokvariti. I ne samo to. Vjerojatno ste vidjeli mlin za mljevenje brašna. Ako u žrvanj stavite zrnje, uskoro će početi sipati brašno. Ako u žrvanj stavite rižu, tada ćete dobiti rižino brašno. Ako usipate mahunarke, onda ćete dobiti njihovo brašno. No, ako u ljudsko tijelo stavite slatki kolač, ono što će izići van je izlučevina lošeg mirisa. Zato biste se trebali odnositi prema ovom ljudskom tijelu s osjećajem nevezanosti. Ljudsko tijelo je lošije čak i od žrvnja i staklenke.

Ako je tomu tako, zašto onda pridavati važnosti ljudskom tijelu? To je zbog toga što istinsko Sebstvo – *ātman* prožima ovo tijelo od vrha glave do nožnih prstiju. Tijelo je hram Božji, a onaj koji u njemu boravi je Bog – *deha devālayam prokto jīva deva sanātana*. Vi ovo tijelo smatrate Božjim hramom. Ali, zašto želite imati hram u kojem nema Boga? Uvijek razmišljajte na način da je Bog prisutan u ovom hramu kojegapredstavlja ljudsko tijelo i sve što činite neka bude ponuda Njemu. Tek kada razvijete takve svete osjećaje, vaše će tijelo, um, intelekt, svijest – *citta*, osjetila i četverodjelni unutarjni instrument (*ahamkāra*, *buddhi*, *manas*, *citta*) – *antahkārana* biti posvećeni. Zato, transformirajte vašu vezanost za tijelo – *dehabhimana* u vezanost za Sebstvo – *daivabhimana*. To je prava duhovna vježba – *sādhanā*. Ljudi kažu kako pjevaju bhajane. Sve dok ne postignete stanje atmičke svijesti – *ātmābhimāna*, potrebne su sve takve duhovne vježbe.

Vi ćete zasaditi mladicu stabla manga dobre kakvoće. Nakon nekog vremena na njoj će izrasti nezreli plodovi manga. Tako dugo dok plodovi manga ne budu zreli, njihov će okus biti trpak. Tak kada sazriju, postat će slatki i ukusni. Isto tako, kada dostignete razinu zrelosti u vašoj duhovnoj vježbi – *sādhanā*, razvit ćete osjećaj za istinsko Sebstvo – *ātmabhāva*. Sve dok ne dostignete takvu razinu blagoslovljenosti, nastavite obavljati svoje dužnosti ne zaboravljajući pri tome svoj cilj. Uvijek se podsjećajte kako morate ostvariti taj cilj. Postupno se odvežite od tijela i razvijte vezanost uz Sebstvo. Tek tada možete doživjeti trajno blaženstvo. Slijedite taj put istine i mudrosti i uronite u božansko blaženstvo.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Sathyam Jnanam Anantam Brahma...“)

- Iz Bhagavānova govora održanog u Sai Kulwant dvorani, Prasanthi Nilayam, 31. kolovoza 1996. godine

Evolucija nije ništa drugo već progresivno rascvjetavanje duha iz gustoće materijalne svjesnosti i postupno samootkrivanje Boga iz njegovog naizgled životinjskog bića.

- Sri Aurobindo

GLAVNI MINISTAR DRŽAVE ANDHRA PRADESH U POSJETU PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

Glavni ministar države Andhra Pradesh, gospodin Nara Chandrababu Naidu posjetio je Prasanthi Nilayam 24. srpnja 2014. godine i iskazao svoje poštovanje pred posljednjim počivalištem Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Glavni ministar stigao je oko 10.30 sati privatnim zrakoplovom iz Hyderabadu u Zračnu luku Sri Sathya Sai i odmah se odvezao u Prasanthi Nilayam. U njegovoj su pratnji bili gospodin Palle Raghunatha Reddy, ministar za područje informiranja, odnosa s javnošću i informacijskih tehnologija i komunikacija, gospođa Paritala Sunitha, ministrica za područje nadzora cijena, pitanja potrošača, hranu i građanske nabave kao i članovi parlamenta i članovi Skupštine države Andhra Pradesh za okrug Anantapur. Nakon njegovog dolaska

u Sai Kulwant dvoranu, članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade, gospodin V. Srinivasan, gospodin K. Chakravarthi, gospodin T. K. K. Bhagavat i gospodin R. J. Rathnakar te tajnik Zaklade, gospodin Prasada Rao, dočekali su ga i izrazili dobrodošlicu i otpratili ga do mjesta posljednjeg počivališta Bhagavāna gdje je on položio cvjetni vijenac i iskazao poštovanje Bhagavānu. Uskoro nakon toga, glavni ministar se uputio u dvoranu za pjevanje bhajana u mandiru gdje je proveo neko vrijeme da bi doživio njezino sveto ozračje. Kasnije je sudjelovao na sastanku s članovima Sri Sathya Sai središnje zaklade i proveo s njima sat vremena u razgovoru u Shanti Bhavanu. Uskoro nakon toga napustio je Prasanthi Nilayam i posvetio se ostalim obvezama.

ISKAZIVANJE POČASTI PUNE POŠTOVANJA BHAGAVĀNU NA DAN OBILJEŽAVANJA GURU PURNIME

Izvješće

Veliko mnoštvo poklonika stiglo je u Prasanthi Nilayam iz svih dijelova svijeta kako bi iskazalo poštovanje njihovom Vrhovnom Učitelju – *sadguru*, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi na dan proslave Guru Purnime. Sai Kulwant dvorana, mjesto na kojemu se održavala proslava, bila je lijepo ukrašena za ovu svečanu prigodu. Raznovrsni programi koji su održani tijekom proslave, uključivali su sastanke i konferencije o Indijskoj Sai organizaciji i Međunarodnoj Sai organizaciji, govore koje su održali uvaženi predavači, aktivnosti služenja koje su bile usmjerene na zapostavljene dijelove društva, glazbene i kulturne programe u izvedbi indijskih poklonika i poklonika iz prekomorskih zemalja.

KONFERENCIJA O SATHYA SAI IDEALNOM OBRAZOVANJU

U predvečerje svetog blagdana Guru Purnime, Međunarodna Sathya Sai organizacija organizirala je u Prasanthi Nilayamu od 6. do 8. srpnja 2014. godine važnu Konferenciju o Sathya Sai idealnom obrazovanju u radu koje je sudjelovalo 284 učitelja i predavača koji su stigli iz oko 50 prekomorskih zemalja. Predstavnici iz 28 Instituta za Sathya Sai obrazovanje i 40 Sathya Sai škola širom svijeta proveli su tri dana raspravljajući o učenjima Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe na temu Educare-a i programa Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti.

Široka lepeza područja koja su bila pokrivena tijekom Konferencije, predavanja i govori predstavili su raznovrsnost najboljih načina izvođenja Sathya Sai obrazovanja, uključujući programe obuke, osiguravanje kvalitete, dozvole za rad, suradnja škola i zajednice, idealno roditeljstvo i mnoge druge teme.

Sudionici Konferencije su se složili da, neovisno o tomu bili oni u Južnoafričkoj Republici, Indoneziji, Brazilu, Kini, Sjedinjenim Američkim državama, Kanadi, Fijiju ili Australiji, svi su oni usredotočeni na isti cilj, a to je promicanje obrazovanja temeljenog na pet ljudskih vrijednosti istine, ispravnosti, mira, ljubavi i nenasilnosti. Oni su bili ujedinjeni u njihovom cilju promicanja mira u svijetu i napretka putem ljubavi i primjene ljudskih vrijednosti. Pored toga, sudionici Konferencije potvrdili su kako bi se ta vizija boljeg svijeta mogla uspješnije postići suradnjom u radu da bi se razmijenile inovativne ideje i resursi koje je moguće prenijeti drugima i koji mogu biti prilagođeni lokalnim kulturama i uvjetima

Nakon što je završio rad Konferencije u dvorani Poornachandra i nakon što su doneseni zaključci, dvojica su govornika predstavila sažetak rada Konferencije i ukazali su na najznačajnije dijelove svojim obraćanjima u Sai Kulwant dvorani, navečer, 8. srpnja 2014. godine. Prva je govornica bila dr. Margaret Taplin iz Instituta za Sathya Sai obrazovanje u Hong Kongu koja je govorila o utjecaju Sathya Sai škola i Instituta za Sathya Sai obrazovanje na društvo i na razini vlade u raznim zemljama svijeta. Ona je isto tako prikazala širenje poruke Educare-a koju je dao Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Posebno je, do u detalje, govorila o pozitivnom odgovoru na tu poruku u Kini u kojoj se uključilo 58 škola i više od 700 učitelja. Drugi je govornik bio dr. Manuel Alberto Morales iz Sri Sathya Sai instituta za obrazovanje iz Meksika koji je dao naglasak na svijetlu budućnost Sathya Sai obrazovanja u transformaciji društava širom svijeta, posebno djece. Uvaženi je govornik još dodao kako je primjena ljudskih vrijednosti ključ za razvijanje razumijevanja kod cjelokupnog čovječanstva za izgradnju novog i pouzdanog društva.

KONFERENCIJA PREDsjedNIKA CENTARA IZ CIJELE INDIJE

Više od 2000 predsjednika centara u okviru Sri Sathya Sai seva samithija stiglo je iz svih dijelova Indije da bi sudjelovali u radu Sveindijske konferencije predsjednika centara koja je održana u Prasanthi Nilayamu 11. srpnja 2014. godine. Rad konferencije koja je održana u dvorani Poornachandra, započeo je u 10.35 sati 11. srpnja 2014. godine paljenjem svete svjetiljke uz pjevanje Veda. Na mjestu održavanja Konferencije gospodin B. V. Ramana Rao, urednik časopisa „Sanathana Sarathi“ (izdanje na teluškom) i koordinator nesebičnog služenja za područje cijele Indije, izrazio je toplu dobrodošlicu gostima i predsjednicima centara i primijetio kako je ova generacija izuzetno sretna jer je

imala rijetku priliku živjeti u isto vrijeme kada se pojavio i Avatar Kali yuge koji je ukazao na put ljubavi i služenja čovječanstvu Svojim vlastitim primjerom.

Obraćajući se sudionicima na hindiju, gospodin V. Srinivasan, predsjednik Sri Sathya Sai organizacije za područje cijele Indije, pozvao je predsjednike centara da upiju duhovne vibracije ovog svetog mjesta i rade na svojoj osobnoj transformaciji služeći svojim bližnjima prije nego što pokušaju transformirati druge. Bhagavān je, kazao je, uvijek uvjeravao poklonike kako će On uvijek biti s njima. Pored toga je naglasio da obavljanje Bhagavānovog posla predstavlja štovanje Njega. Nakon toga je gospodin Nimish Pandya, potpredsjednik Organizacije za područje cijele Indije održao svoj govor. Naglašavajući potrebu za daljnjim razvojem i širenjem Sai aktivnosti, odnosno balvikas programa, bhajana, studijskih kružoka i nagar sankirtana na razini centra, primijetio je kako samo osobna duhovna vježba – *sādhanā* može učiniti da netko bude uspješan predsjednik centra. Večernji dio Konferencije održan je u Sai Kulwant dvorani, gdje su predsjednici centara na poklon dobili Bhagavānove haljine kao znak Bhagavānovog blagoslova i milosti, što su predsjednici centara primili s velikim štovanjem.

Sljedećeg jutra četvorica predsjednika centara obratila su se okupljenima u Sai Kulwant dvorani. Prvi je govornik bio gospodin Sunil Dahal iz centra Pakyong u Sikkimu. Izražavajući svoju najdublju zahvalnost Bhagavānu za Njegov poseban znak ljubavi u obliku haljine, kazao je kako je to bio najsvečaniji trenutak u njegovom životu. Drugi govornik, gospodin Manish Sharma iz Shimle, država Himachal Pradesh, naveo je kako je Sai organizacija put koji čovjeka može uzdići do božanske razine putem služenja čovječanstvu. Sljedeći govornik bio je gospodin Sainath iz Panajia, država Goa, koji je naglasio potrebu za osobnom transformacijom kako bismo mogli pokazati da je naš život Svamijeva poruka. Posljednji govornik bio je dr. Sanjiv iz Ernakulama, država Kerala, koji je govorio o Bhagavānovoj misiji koju je započeo u dobi od 14 godina i koja je predviđjela kako čovjek treba spoznati da je božanski i doživjeti svoju božanskost.

Aktivnosti služenja koje provodi Sri Sathya Sai Easwaramma dobrotvorna zaklada žena

Poseban program pripremila je Sri Sathya Sai Easwaramma dobrotvorna zaklada žena, u predvečerje Guru Purnime, 11. srpnja 2014. godine, tijekom kojeg su predani ključevi za toalete koje je izgradila Zaklada, za oko 300 korisnika koji su se okupili u Sai Kulwant dvorani. Zaklada je do sada izgradila više od 1000 toaleta u selima u okolici Puttaparthija za potrebite obitelji, potpuno besplatno, u okviru projekta provođenja zdravstvenih mjera i higijene. Obraćajući se tom prigodom, upraviteljica Zaklade, gospođa Chethana Raju, navela je aktivnosti služenja koje je provela Zaklada u području zdravstvene

zaštite (medicare), zdravlja i higijene te poboljšanja gospodarskog stanja seljana u Puttaparthiju i okolnim selima. Bilo je dirljivo vidjeti kako su neki od onih, koji su bili obuhvaćeni projektom, izrazili svoje osjećaje zahvalnosti Bhagavānu za svu dobrobit koju im je osigurala Sri Sathya Sai Easwamma dobrotvorna zaklada žena. Slijedio je kratki program bhajana i podjela prasadama. Program, koji je započeo u 8.30 sati, završio je izvođenjem aratija u 9.40 sati.

PROSLAVA GURU PURNIME

Program na sveti dan proslave Guru Purnime započeo je u 8.30 sati 12. srpnja 2014. godine u Sai Kulwant dvorani koja je blistala od ukrasa raznih vrsta. Cvjetni ukrasi i vijenci izrađeni od svježeg cvijeća raznih boja uljepšali su posljednje počivalište Bhagavāna gdje je bio postavljen lijep srebrni stolac i kišobran za Bhagavāna.

Iskazivanje štovanja duhovnom učitelju – guru vandana

Prva točka programa bila je posvećena i produhovljena izvedba poklonstvenih pjesama i hvalospjeva – *stotra* pod nazivom „Guru Vandana“ koju su Bhagavānovi studenti ponudili pred Lotosna stopala Bhagavāna, srca punih ljubavi i zahvalnosti. Započevši iskazivanje svoga štovanja svojem Vrhovnom Učitelju – *sadguru* Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi sanskrtskim stihovima „Akhandamandalakaram“ iz „Guru Gīte“, studenti su nakon toga izveli nekoliko glazbenih skladbi iz Karnatake i tradicionalnih pjesama te hvalospjev „Sainath Ashtakam“ posvećen Bhagavānu. Nakon toga glazbenog iskazivanja poštovanja Bhagavānu od strane Njegovih studenata, četvorica predsjednika centara održali su kratke govore.

Božanski govor

U Svojem božanskom govoru ovom prigodom, Bhagavān je primijetio kako je čovjek danas zaboravio svoju urođenu božanskost zbog zla pohlepe, požude i ljutnje i zbog toga se spustio na razinu životinje. Ono što je svijetu potrebno su požrtvovni ljudi koji bi mogli pomoći društvu i služiti čovječanstvu, rekao je Bhagavān. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Nakon kratkog programa bhajana i podjele prasadama, jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 10.30 sati.

Poticajni govori

Večernji je program započeo u 16.30 sati redovitim pjevanjem Veda u izvedbi studenata, nakon čega su slijedila dva poticajna govora. Prvi je govor

održao gospodin Geogre Bebedelis, Nacionalni koordinator za Grčku pri Međunarodnoj Sathya Sai organizaciji koji je dao pregled aktivnosti služenja koje provodi Sai organizacija u raznim prekomorskim zemljama. Dajući definiciju imena SAI kao Service – služenje, Adoration – obožavanje, Illumination – prosvjetljenje i BABA kao Being – postojanje, Awareness – svjesnost, Bliss – blaženstvo i Atma – istinsko Sebstvo, uvaženi je govornik primijetio da je usvajanjem modela Service, Adoration, Illumination (služenje, obožavanje, prosvjetljenje) moguće na kraju postići vrhunsko blaženstvo, što je bio cilj rođenja kao čovjeka. Pjevajući bhajan „Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin“, gospodin George podsjetio je okupljene kako je skupno pjevanje poklonstvenih pjesama kraljevski put da bi se stiglo do Boga.

Drugi je govornik bio gospodin Narayan Sar, potpredsjednik Organizacije u državi Odisha pri Sri Sathya Sai seva organizaciji Indije. Iskazujući svoje poštovanje Bhagavānu, gospodin Sar je primijetio kako su oni koji su živjeli u isto vrijeme kao i ovaj Vrhovni Učitelj – *sadguru* bili jako sretni jer su imali Boga kao svoga duhovnog učitelja – *guru*. Govoreći o aktivnostima služenja koje se provode u raznim državama Indije, gospodin Sar je primijetio kako bi Bhagavānovi poklonici trebali vidjeti Bhagavāna u svojim bližnjima koji su zapostavljeni i služiti im s ljubavlju i dubokim poštovanjem. Navodeći neke nove inicijative koje je pokrenula Sri Sathya Sai seva organizacija Indije, uvaženi je govornik opisao aktivnosti služenja koje provode pojedine države u Indiji u područjima osiguravanja zaposlenja za mlade u selima, otklanjanje pothranjenosti kod djece u ruralnim područjima i obučavanje mladih za djelovanje u slučaju prirodnih nepogoda.

Zadivljujući koncert na saksofonu

Posljednja točka programa bio je zadivljujući instrumentalni glazbeni recital uvaženog saksofonista, Kadri Goipalnatha. Iskazujući svoje štovanje Bhagavānu, nadareni je umjetnik zadivio mnoštvo poklonika, koji su se okupili u Sai Kulwant dvorani, izvedbom bhajana i poklonstvenih pjesama među kojima su bili „Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin“, „Govinda Krishna Jai, Gopala Krishna Jai“, „Manasa Bhajare Guru Charanam“, „Krishna Nee Begane Baro“ i „Brahmamokkate“. Nakon toga slijedio je program bhajana i podjela prasadama. U međuvremenu su Kadri Gopalnath i glazbenici koji su mu bili u pratnji, dobili poklone. Program bhajana završio je bhajanom „Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin“ kojeg je zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem aratija u 18.45 sati.

KULTURNI PROGRAM U IZVEDBI POKLONIKA IZ INDONEZIJE

Kao sastavni dio proslave Guru Purnime u Prasanthi Nilayamu, poklonici iz Indonezije izveli su lijepi kulturni program 13. srpnja 2014. godine. Prva točka programa bila je zadivljujuća pjesma s Balijsa koju su izvele žene pjevačice i glazbenici, a koja je sve oduševila svojom melodijom i ljepotom. Slijedila je predstava s plesnim točkama pod nazivom „Krishna“ u izvedbi djece koja polaze balvikas program u Indoneziji i koja je prikazala rođenje i božanske igre dječaka Krišne. Obogaćena lijepim pjesmama i živopisnim plesovima u izvedbi djece, predstava se pretvorila u dojmljiv prikaz načina izvedbe predstava na Balijsu. Po završetku programa sudionici su dobili poklone. Slijedio je program bhajana koji je završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ kojeg je otpjevao Bhagavān. Program, koji je započeo u 17 sati, završio je izvođenjem aratija u 18 sati.

PROGRAM POKLONSTVENE GLAZBE U IZVEDBI POKLONIKA IZ RUSIJE I ZEMALJA RUSKOG GOVORNOG PODRUČJA

Veliku završnicu proslave Guru Purnime u Prasanthi Nilayamu predstavljao je produhovljeni program poklonstvene glazbe koji su izveli poklonici iz Rusije i iz zemalja ruskog govornog područja 14. srpnja 2014. godine. Započevši izvođenjem svoga programa u 17 sati, ovi su nadareni pjevači i glazbenici ispunili cijeli prostor duhovnim vibracijama svojim produhovljenim pjevanjem poklonstvenih pjesama na ruskom jeziku, čime su oslikali božansku slavu Bhagavāna i opisali ljepotu i veličanstvenost zemlje Rusije. Poslije pjesama na ruskom pjevači su otpjevali tri bhajana na hindiju i to „Guru Baba Guru Baba“, „Mana Mohana Nandalala“ i „Sankara Siva Sankara Siva Sankara Shambo“ koji su predstavili njihovu nadarenost u ovladavanju melodijom, ritmom i izgovorom bhajana na hindiju. Po završetku ovoga programa pjevači i glazbenici dobili su poklone. Slijedio je program bhajana u izvedbi studenata koji je završio bhajanom „Sathyam Jnanam Anantam Brahma“ otpjevanog Bhagavānovim zlatnim glasom. Program je završio izvođenjem aratija u 18 sati.

Iz naših arhiva

LJUBAV JE SLAĐA OD NEKTARA

*Ljubav je Bog, svemir je prožet ljubavlju.
Poprimajući oblik ljubavi da bi spasio Svoje voljene,
Kupajući ih bujicom ljubavi koja je poput nektara,
Krišna je došao kao utjelovljenje ljubavi onima koji su za Njim težili.
Sve je rođeno iz čiste ljubavi,
Sva radost proizlazi iz nepomućene ljubavi,
A isto tako i istina, žrtvovanje, mir i tolerancija.
Ako nema ljubavi, ne može biti ni zadovoljstva.
To je put Saija i riječ Istine.*

(teluški stihovi)

SNAGA LJUBAVI JE BEZGRANIČNA

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Vezanost – *anurāga* i ljubav – *prema* međusobno su ovisne i nerazdvojne. Kada je um okrenut na stvari vezane uz svijet, to se naziva vezanost – *anurāga*, a kada je usmjeren na Boga, to se zove ljubav – *prema*. Ljubav je plod ljubavi. Ljubav se može usporediti samo s ljubavlju. Ljubav može ponuditi samo ljubav. Ljubav nije moguće opisati riječima stihova. Nije ju moguće dokazati umom ili izgovorenim riječima. To je razlog zbog kojega Vede objavljuju da ona nadilazi um i govor. Ljubavi nije moguće odrediti cijenu i ona je neopisivo dragocjena. Njezinu slatkoću nije moguće nadmašiti. Sveti tekstovi opisuju piće bogova ili nektar besmrtnosti – *amrta* kao neopisivo sladak. No, ljubav je puno slađa od nektara.

Ljubav je moguće dobiti samo putem ljubavi

Ljubav je dragocjeni dijamant kojeg je moguće dobiti samo u području ljubavi i nigdje drugdje. Kraljevstvo ljubavi nalazi se u srcu, u srcu ispunjenom ljubavlju. Ljubav je moguće doživjeti samo u umu koji je preplavljen ljubavlju i srcu ispunjenom ljubavlju. Dragocjeni dijamant ljubavi nije moguće dobiti putem izgovaranja Božjeg imena – *japa* ili meditacijom, pomoću propisanih obreda ili raznovrsnih svetih djela. To može pružiti samo mentalnu zadovoljštinu.

Što je veća čovjekova ljubav prema Bogu, to je veće blaženstvo koje će čovjek doživjeti. Kada ljubav u čovjeku počinje opadati, razmjeno tomu

smanjivat će se i njegova radost. Onaj tko voli Boga, vidjet će Boga posvuda. Zato čovjekovo srce mora biti ispunjeno ljubavlju za Boga.

Ljubav ne može podnijeti odvojenost od onoga koga se voli. Danas je dan kada proslavljamo silazak Gospoda u ljudskom liku, Gospoda koji je sišao na Zemlju da bi usadio ljubav u ljudska bića. Priroda božanske ljubavi može se razumjeti samo kada Bog u ljudskom liku poučava isto kao što čovjek poučava čovjeka o prirodi te ljubavi.

Za one koji su uronjeni u ljubav sve izgleda kao da odiše životom. Snaga ljubavi je bezgranična. Podražaj ljubavi odražava se na različite načine kod različitih ljudi. Vrhunski poklonici kao što su bile pastirice – *gopikā* smatrale su Gospoda Krišnu dahom svojega života i štovale su Ga. „Ti si nam sve“, govorile su.

Dosegnite Krišnu putem ljubavi

Najznačajnija poruka iz života Krišne je jedinstvenost načela ljubavi, srž ljubavi – *prematattva*. Ta je poruka jedino što je svijetu potrebno. Krišna je utjelovljenje ljubavi. Tu je ljubav moguće razumjeti samo putem ljubavi. Ta je ljubav snažna, blistava i nesalomiva poput dijamanta. Izuzetno je dragocjena. Ako želite osigurati božansku ljubav, vaša ljubav (prema Bogu) mora biti jednako tako snažna. Dijamant je moguće razrezati samo uz pomoć dijamanta. Ako postoji bilo kakva manjkavost u vašoj ljubavi, nju bi trebalo otkloniti samo putem ljubavi. Ljubav rađa samo ljubav. Iz mržnje se može roditi samo mržnja, ali ne i ljubav. Zavist rađa zavist. Ljutnja stvara ljutnju. Zato, ako želite njegovati ljubav, trebate se osloboditi mržnje, zavisti i ljutnje. Kako biste dosegli Krišnu koji je utjelovljenje ljubavi, ljubav je jedini put.

- Izvadci iz Bhagavānovih govora povodom Krishna Janmashtami

NEOBIČNO PUTOVANJE

U zreloj starosti i dobi od 100 godina, gospođa Phyllis Krystal, gorljiva Bhagavānova poklonica i autorica mnogih poznatih knjiga kao što su „Sai Baba – konačno iskustvo“, „Povezivanje s energijom ljubavi“ i „Kidanje veza“ još uvijek aktivno širi Bhagavānova učenja. U ovom razgovoru s gospođom Kanan Divecha ona opisuje metodu odvezivanja od ljudi, stvari, mjesta, vlasništva, želja i sličnih stvari koje vežu čovjeka i povezivanja s Visokom Svijesti koja čovjeka vodi prema oslobođenju.

Kako biste opisali Vaše putovanje s Babom u Vašem životu?

Izuzetno putovanje! Moj je suprug morao puno putovati, on je bio odvjetnik na međunarodnom području i ja sam putovala s njim. Sve što se dogodilo u to vrijeme bilo je da je jedna knjiga o Babi, takoreći, pala u moje krilo kada smo se spremali na putovanje u Indiju. U to vrijeme nismo znali za Njega, bilo je to uopće prvi puta da sam vidjela Njegovu sliku. Bilo je to 1973. godine.

Vratili smo se natrag (u Indiju) u siječnju i, kada smo Ga vidjeli po prvi put, On je sa mnom razgovarao, bio je to oproštajni razgovor koji u to vrijeme nije davao mnogim ljudima. Umirala sam od želje da Mu postavim pitanje, ali bila sam jako sramežljiva. Na kraju, ipak sam se prisilila da bih Ga upitala: „Mi smo došli vidjeti Tebe i što nam je činiti nadalje? Trebamo li se vratiti natrag?“ Nikada neću zaboraviti Njegov odgovor. On je rekao: „Nije potrebno da budete vezani ili da se vraćate natrag da biste vidjeli Mene, ovo sićušno tijelo“ i pokazao je na Sebe. Zatim je uslijedila još jedna rečenica: „Vi morate pronaći kopiju Mene u svojem srcu.“ Ja sam se bavila ovim poslom (kidanje veza) od 1950-tih godina i nisam čak ni znala da On postoji na svijetu. Ali ja sam znala što je On pod time mislio zbog Visoke Svijesti (Hi C) i tada je On uz veliki osmijeh rekao: „Vi ćete doći ponovno da biste se napunili energijom.“ I tako, to je bio početak saznanja da Baba nije želio da se vežemo uz Njegov lik.

Ja sam bila izuzetno blagoslovljena i pokušavala sam to objasniti drugima zato jer su svi bili pogođeni time da oblika više nema, da je On sada puno više posvuda dostupniji. On je običavao govoriti: „Ja sam zatvorenik Mojeg ašrama, Ja ne mogu nikamo otići sâm. Ljudi su uvijek oko mene.“ Sada je On posvuda. Mi ne bismo trebali misliti o Njemu kao o tijelu. Mi možemo misliti o Njemu u nama samima i u svakome drugome. Prekrasno je iskustvo uspostaviti unutarnju vezu.

Kad ste Ga vidjeli u ašramu, jeste li stekli osjećaj ispunjenosti, radosti, praznine uma? Jeste li ostali bez riječi, potpuno preplavljeni tim osjećajima?

Ovih nekoliko stvari koje ste spomenuli odgovaraju istini. Može se činiti kao da je On doslovno isprao vaš um, da ste gotovo jedva tamo. I On će vas ostaviti bez riječi. Jedino što možete reći je ono što On želi da kažete ili upitati Ga ono što On želi da ga pitate. Za mene je predstavljalo otkriće vidjeti mojega supruga, koji je bio odvjetnik, kako je ostao bez riječi (smije se). To je bilo izuzetno! Baba je želio da se oslobodimo naših strogih zamisli i da se stvarno otvorimo. Naravno, jedna stvar koju sam jako istančano zamijetila u vezi s Njime bila je ta zadivljujuća ljubav koju ja nikada nisam imala u životu. Ta me je ljubav toliko ispunjavala i obuzimala da sam se rasplakala.

Vaše tri čarobne riječi – predanost, vjera, prihvaćanje- za mene su poput mantr i ako ih netko može slijediti, tada može sa sigurnošću ploviti kroz život,

kroz svu buku i kotrljanje. Kako Vi vidite tu mantru? Jeste li imali kakvih nevolja s Vašim majmunskim umom dok ste usvajali tu vježbu?

Ne...iz jednostavnog razloga jer, kada smo moja prijateljica Virginija i ja počele, sve što smo u stvarnosti imale bilo je pitanje – postoji li nešto više u životu od života koji živimo? Mi smo obje bile supruge, obje smo bile majke, obje smo bile savršeno sretne s našim ulogama, obje smo bile obrazovane, iako u to vrijeme nije bilo u trendu da supruge budu zaposlene. Čak i usprkos tomu što smo obje bile savršeno sretne, osjećale smo kako nešto nedostaje, kako trebamo učiniti nešto više.

Svaka od nas proživjela je iskustvo da se probudila s odgovorom na pitanje ili da odjednom nešto naslućujemo i utvrdile smo da to djeluje! Zato smo mislile da mora postojati dio našeg uma koji ima te odgovore i da ih mi povremeno dobivamo, ponekad u snovima, ponekad prilikom buđenja, ponekad dok smo gulile krumpir. Mislile smo, ako je to moguće i ako su ti odgovori od tolike pomoći, ne bi li to bilo prekrasno ako bismo češće imali pristup tom izvoru? I tako smo uredile da možemo raditi u okviru svojevrsnog programa gdje smo se mogle nalaziti na pola puta jer smo živjele prilično daleko jedna od druge. Mi bismo odlazile na to mjesto svaka dva tjedna i samo bismo sjedile u tišini. U to vrijeme nisu postojali mehanički uređaji kojima bi bilo moguće nešto zabilježiti. Virginija bi vodila bilješke, a ja bih odvušla svoju pažnju od svijeta i pokušavala uspostaviti vezu da bih dobila poruke. Sljedeći put bismo zamijenile uloge. Tako je to izgledalo na samom početku.

Prva stvar koja nam je bila rečena tijekom tih susreta je da između nas napravimo trokut. Tako je došlo do pojave trokuta. Vidite, ako bismo sve trebale učiniti same, koristile bismo drugu energiju da nas usmjerava. Kada bismo radile zajedno uspostavljajući trokut, koristile bismo izmjeničnu struju jer to ne samo da je bilo sigurnije, već je isto tako bilo i praktičnije.

Tako da bismo postavile trokut svaki puta kada bismo radile i zamislile bismo zlatnu svjetlost koja nas povezuje kroz naša stopala, zatim uzduž moje kralježnice pa uzduž Virginijine kralježnice i zatim van, kroz vrh naših glava i zatim bismo se povezale s našom Višom Svijesti i na taj bismo način dobivale poruke. Iz toga je proizašla cjelokupna metoda (kidanja veza).

Velik je broj ljudi koje ne poznajem i koji su pročitali knjigu i čini im se kao da osjećaju da me poznaju...Raduje me spoznaja da je korištenje plodova našeg rada promijenilo njihov život, da je to dar. Ja se čudim sama sebi zato jer sam bila najsramežljivija osoba koju ste mogli pronaći na Zemlji. Ja nikada nisam govorila ako sam to ikako mogla izbjeći jer sam bila odgojena na taj način da me se ni ne vidi, niti ne čuje, a ako bih govorila, tada bih uvijek bila kažnjena zato jer sam govorenjem kršila pravila ili sam bila neuljudna. U to je vrijeme život u Engleskoj bio jako strog. Zato je za mene to bilo otkriće. To je promijenilo moj život. Nikada nisam ni sanjala da ću raditi ono što sam radila

tijekom nekoliko posljednjih desetljeća...zahvaljujem Mu na svakome danu (smije se).

Kako ste došli do ove tvrdnje? To je kratka i sažeta formula koja na čudesan način pomiče duhovni ovitak dalje svakim danom.

Apsolutno. Ona vas usredotočuje, ona to stvarno čini ako ju vježbate svakoga dana predano i usredotočeno i ona vas povezuje s vašom Višom Svijesti zato jer se obraćate i razgovarate s vašom Višom Svijesti ili vašim Babom u sebi.

Zato što vas vodi izravno do točke za koju Baba kaže da vi niste tijelo, da vi niste um, već da ste vi istinsko Sebstvo – ātman. A putem tog ātmana Baba diše kroz nas, misli kroz nas, osjeća kroz nas, govori kroz nas, djeluje kroz nas i voli sve kroz nas.

Vi tada stvarno sve više i više postajete Njegov instrument, a On je taj koji obavlja poslove. Mi prestajemo raditi, mi prestajemo planirati zato jer On kaže: „Napustite svoje planove, čak i one najbolje i volite Moju neizvjesnost.“ To je meni bilo jako teško, posebno onaj dio koji se odnosio na „Moju neizvjesnost“. U jednom razgovoru Baba je rekao: „Zašto si zabrinuta?“ Ja sam odvrtila: „Zato što moram održati prvi seminar u mojoj zemlji, u Sjevernoj Engleskoj i nasmrt sam preplašena zbog same pomisli da ću morati govoriti pred tolikim brojem ljudi.“ Prvo se nasmijao, a zatim rekao: „Kada dođeš na mjesto gdje će biti seminar, pogledaj sve te ljude i usredotoči se na jednoga i znaj da je jedan više jedan više jedan sve zajedno Jedan. Svi su Jedan i ja ću ti pomoći.“ Svi ljudi koji su došli na seminar bili su terapeuti, svi profesionalci. I tako, ja sam sjedila tamo i govorila: „Baba, Ti si obećao.“ Na moje iznenađenje, počele su izvirati riječi, iako ja nisam znala što ću govoriti. To je bilo prvi put kako je On preuzeo ulogu, ja sam u tom trenutku stvarno bila zabrinuta. To se tako odvijalo tijekom dva dana i kada je sve završilo, ja nisam mogla vjerovati. Ja sam bila sigurna da se to dogodilo ovaj jedan put i bila sam sigurna da se to više neće ponoviti. Sljedeći put kada su me pozvali, otišla sam i dogodilo se isto i tako se to stalno događa.

Zato što se Mu se u potpunosti predali, Vi ste vjerovali da niste Vi onaj koji čini.

O, ja nisam bila ona koja je činila, ja znam da ja nikada ne bih mogla napisati knjigu, da nikada ne bih mogla održati seminar. Pitajte samo bilo kojeg od mojih prijatelja. Oni ne mogu vjerovati da je to Phyllis koju su poznavali koja je jedva ponekad izgovorila riječ. Ta je Phyllis uvijek bila sramežljiva i uvijek se povlačila u pozadinu sobe. U posljednjim razgovorima Baba je običavao pružiti ruku i reći: „Gospođo Krystal, dođite naprijed.“ Prvi put bila sam prestravljena!

Nisam mogla. Zato je On došao okolo do mene, spustio Svoju ruku na moja leđa i naprosto me nježno odgurao do prednjeg dijela sobe.

Jednom drugom prilikom u Whitefieldu, On je običavao pozvati nas da se vratimo navečer u Njegovu kuću gdje je On održavao predavanja ili bi održavao govore ili bi dječaci pjevali. Jednom su prilikom skinuli sve slike da bi obnovili Njegovu rezidenciju u Whitefieldu. Sada je sve puno drugačije. Te smo večeri svi krenuli da bismo vratili namještaj na mjesto, a nakon toga ponovno ovjesili i slike. Mi smo jedini bili tamo, a ja sam bila jedina žena. Što bih trebala učiniti? Samo sam tamo stajala. On je došao, uzeo me za ruku i odveo me do prednjeg dijela sobe, napravio je velik, jako velik krug, nasmiješio mi se i rekao: „Dio za gospođe.“ (smije se) On je činio sve što je mogao kako bi me ohrabrio. On je znao da ja nemam ega, uopće nikakvog. Moja mi je majka naprosto kazala da sam ja beskorisna, da sam glupa...tako da je On imao čist prostor na kojem je On mogao djelovati...tako da ja mislim kako je to razlog zašto je On odabrao mene. Ne zbog toga što sam ja bila na neki način posebna ili da sam mogla pisati knjige ili održavati seminare, sasvim sigurno ja to nisam mogla i ne mogu ni sada. To je sve u potpunosti zahvaljujući Njemu. Moj cijeli život ja dugujem Njemu.

Koji je najvažniji dio toga puta za koji smatrate da je bio najteži? Kako ste nadvladali tu prepreku/teškoću?

To, da ću biti u stanju govoriti, to nikada, nikada nisam ni pomišljala...i ja ne mogu izgovoriti ni riječ i ja ne mogu napisati niti riječ ako to nije od Njega. Ja uopće nisam ta koja čini. On to treba učiniti jer, u protivnom, ništa neće biti učinjeno.

Nisam nikada ni pomišljala da ću napisati knjigu. Prvu knjigu sam napisala zato jer je On ustrajao na tome da napišem o metodi. „O, ali ja nisam pisac“, kazala sam Mu. On je rekao: „O, da, ja ću ti pomoći. Donesi mi rukopis kada ga dovršiš.“ Ja uvijek pišem rukom. I tako, ponijela sam listove papira koje sam ispisala. Pogledao ih je i rekao: „Kao da je vrana nogom pisala.“ (smije se) Nitko nije mogao pročitati ono što sam ja napisala. Kada sam Mu odnijela rukopis, tada nisam mogla niti zamisliti da On želi da se to objavi. Nakon toga On je rekao: „Sada je to potrebno tiskati ...potrebno je to poslati do što više ljudi u svijetu.“ U to je vrijeme On često običavao reći: „Ti pišeš drugu knjigu.“ A ja bih odgovarala: „O, ne.“

Na jednom razgovoru moj suprug i ja bili smo s nekoliko drugih ljudi. On je pogledao uokolo, ugledao me i rekao: „O, gospođo Krystal, Vi pišete još jednu knjigu.“ Čula sam moga supruga kako protuslovi kao da govori: „O, ne, ne još jednu.“ A ja sam kazala: „Ne, Svami, ja nisam spremna napisati još jednu knjigu.“ A Baba je rekao: „O, da...koji je naslov?“ Nisam imala pojma.

Sada, kada Baba više nije u Svome liku, kako se možemo povezati s Njim?

Dopustite mi da Vam to objasnim tako što ću ispričati što se jednom dogodilo u Whitefieldu. Jednom, bilo je to prvi put kada je slomio kuk, moja kćer i ja bile smo u ašramu u Whitefieldu. Tek smo stigle, a On je izgledao naprosto strašno. Šepao je. Upitao je kada smo stigle...više Ga nikada nismo vidjele. Odvezli su Ga u bolnicu. Jedna žena, s kojom smo ponekad razmijenile pozdrave „Sai Ram“, došla je da bi razgovarala sa mnom. Ona je bila političarka. Kazala mi je: „Čujem da ponekad možete pomoći ljudima da bi dobili odgovor na svoja pitanja. Ja bih voljela, ako se vi s time slažete, da održite sastanak sa mnom.“ Ona je željela da ja pitam Babu, jer ona nije imala priliku da to učini sama, ako On odobrava da se ona i nadalje bavi politikom. Kazala je: „Želim biti sigurna bavim li se pravim poslom.“ Ja sam kazala: „Žao mi je, ali ja obično ne postavljam pitanja te vrste. Ali potpuno sam voljna vidjeti što će iz toga proizići.“

Tako da sam se ja na tom sastanku, gdje smo bili moja kćer, ta gospođa i ja, povukla. Ja nikada nisam nesvjesna, tako da nisam ušla u trans. Ja sam samo povukla svoju pažnju i povezala se sa Svamijem i upitala Ga što je to što ima podijeliti s nama. Ja sam bila u Sai Kulwant dvorani. Ona je bila potpuno prazna i zaključana. Njegov stolac nije bio tamo. Ali, tijekom prvog povlačenja moje pažnje, ja sam se našla natrag u dvorani, iako se to događalo u mojem stanu koji se tamo nalazi. I, na moje opće iznenađenje, Svamijev stolac je još uvijek bio tamo. On je sjedio na njemu. Ali, to nije bio netko kao Svami, to je bilo Njegovo svjetlosno tijelo. Sve što sam vidjela bio je jako mali Svami. I tada, kao da su leptiri posvuda oko Njega, to nevjerovatno svjetlo sa svim vrstama blistavih svjetala poput dragulja...i ja sam bila potpuno zapanjena. Jedva da sam uspjela izustiti riječ, a tada je On rekao: „Ja ti pokazujem svoje svjetlosno tijelo. To je ono što Ja stvarno jesam. Ti misliš da sam ja ovo maleno tijelo odjeveno u narančastu haljinu. Ne, nisam.“ I tada je On objasnio kako se On može projicirati iz tog svjetlosnog tijela u ovo tijelo u narančastom i otići u London, Singapur ili u Timbaktu ili bilo kamo drugamo. I to je Njegova sposobnost. On je rekao: „Vi isto tako imate to svjetlosno tijelo, ali vi ne znate da je to vaše istinsko Sebstvo. Ovo je moje istinsko Sebstvo. Kada ćete željeti vizualizirati ovo i meditirati o tome, sve ćete više uspostavljati vezu s vašim vlastitim svjetlosnim tijelom.“ I tada je nastavio davati mi neke upute. On nikada nije odgovorio na pitanje koje je gospođa postavila. Jedino mi je pokazao da je to ono što On jest. To je ono što sam isto tako i ja. Naravno, to sam iskustvo podijelila sa svojom kćeri i s tom gospođom. To je bilo otkriće.

Nakon toga sam držala seminar u velikom centru, ne jako udaljenom od Frankfurta u Njemačkoj. Svi su oni bili Babini poklonici. Imali su i prodavaonicu u kojoj su prodavali brojanice – *japamālā*, Babine slike i knjige. U dnu prostorije vidjela sam stalak na kojem su bile čestitke. Uputila sam se prema njemu i, na moje opće iznenađenje, vidjela sam čestitku s potpuno istim

svjetlosnim tijelom, ali ne Babinim već Isusovim! Naslikao ju je jedan teozof. Na taj način On mi je dao potvrdu onoga što sam primila.

Koja je poruka koju biste danas željeli dati svijetu?

(Duga pauza...i nakon toga polako...) Kada smo prvi put vidjeli Babu, tijekom nekoliko godina, ja sam dobivala pjesme, ali ih nisam zapisivala. Jedna od pjesama – kojom se Baba obraća nama –meni je najdraža. Ja ću vam izgovoriti samo njezin prvi stih: „Ja vas volim sve, svakog pojedinog od vas, jer u vašoj dubini Ja vidim ono što se nalazi ispod slojeva, a to je vaš pravi identitet.“ A drugi je stih moguće ponoviti tako da završava s „prava božanskost“. Tako nas Baba vidi. Tijekom jednog razgovora, jednoga dana, On je rekao: „Svi ste vi hramovi koji se kreću.“ Mi nismo znali što On pod tim misli. Tada je On rekao da je onaj, koji istinski boravi u nama, sama svjetlost, a da je tijelo hram u kojem smo mi živjeli. Tako da mislim kako bi to bila moja poruka – kako mi nismo samo tijelo, mi smo svjetlost.

Misli utječu na viziju koja onda djeluje na um. Misli poprimaju dobre i loše forme. Dobre misli, dobar govor i dobro djelovanje čine čovjeka istinski ljudskim.

- Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

ASHADI EKADASI

Velik broj poklonika, među kojima su bila i djeca koja polaze balvikas program, stigao je iz država Maharashtra i Goa da bi proslavili sveti blagdan Ashadi Ekadasi na svetom tlu Prasanthi Nilayama. Kao sastavni dio ove proslave oni su izveli produhovljene glazbene i kulturne programe, 8. i 9. srpnja 2014. godine.

Maharashtra Gatha

Prvi program koji su predstavili bila je „Maharashtra Gatha – Priča o Maharashtri“, predstava s glazbenim točkama koju su izvela djeca koja polaze balvikas program i mladi iz države Maharashtra i Goa, dana 8. srpnja 2014. godine. Započevši svoj program u 17 sati, djeca su predstavila veličanstveno

nasljeđe i kulturno bogatstvo Maharashtre kroz svečanosti kao što su Ganesh Puja, Mangalagauri Puja i Ashadi Ekadasi te naglasili najznačajnije trenutke iz života njihovih svetaca, reformatora i domoljuba kao što su Mahatma Jyotiba Phule, dr. Anandibai Joshi, Chhatrapati Shivaji, Gadage Maharaj i Baba Amte. Svoju dobro napisanu predstavu završili su prekrasnom zajedničkom pjesmom koja je oslikala slavu svete zemlje Maharashtre. Nakon toga slijedili su bhajani koje su isto tako vodila djeca iz države Maharashtra i Goa koja polaze balvikas program. U međuvremenu su studenti, koji su sudjelovali u predstavi, dobili na poklon odjeću i predmete za uspomenu. Program je završio izvođenjem aratija u 18.45 sati, nakon podjele prasadama svima okupljenima.

Baletna predstava Yanna Bharate, Thanna Bharata

Prva točka programa na blagdan Ashadi Ekadasi bila je tradicionalna Dindi povorka i ples Varkarija. Obilježena velikim duhovnim i religijskim žarom, povorka je ušla u Sai Kulwant dvoranu u 8.20 sati i uskoro je cijela dvorana odzvanjala od svetih stihova „Jai Jai Rama Krishna Hari“ i „Jai Jai Vitthala“. Sljedeća točka programa bila je baletna predstava „Yanna Bharate, Thanna Bharata – Ono čega nema u Bharati, nije moguće pronaći nigdje drugdje“ koju su izvela djeca koja polaze balvikas program i mladi iz države Maharashtra i Goa. Dok su teluški stihovi koje je izgovorio Bhagavān, oslikali slavu i bogato nasljeđe Bhārata, djeca koja polaze balvikas program, u svojim su živopisnim kostimima izvela su zadivljujuće plesove u skladu s temom svakog stiha, ističući veličinu zemlje svetosti, pokore, vedskog znanja i jedinstva svih vjera. Po završetku ove veličanstvene i inovativne izvedbe, sudionici programa dobili su poklone, odjeću i predmete za uspomenu. Jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 10 sati.

Program poklonstvenih pjesama

Večernji dio programa sastojao se od raznovrsnih poklonstvenih pjesama u izvedbi šestorice nadarenih pjevača iz Mumbaija koji su zaokupili pažnju okupljenih poklonika svojom vrhunskom izvedbom poklonstvenih pjesama u trajanju od gotovo sat i pol vremena. Neke od pjesama koje su otpjevali ti mladi umjetnici, uključivale su pjesmu-molitvu upućenu Gospodu Ganeši, Mira bhajan, dobro poznatu Marathi Abhang od Sant Namdeva „Hey O' Vitthale Bhaktajana Vatsale“ i sufi evergrin „Dama Dam Mast Kalandar“. Pjevači, koji su otpjevali ove prekrasne pjesme. bili su: gospodin Sanket Modi i gospodin Nishad Mishra, obojica bivši polaznici Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje i četiri pjevačice, gospođa Swarna Tiwari, gospođa Deepali Sathe, gospođa Kirti Killedar i gospođa Ruhi Kuddyady. Po završetku nastupa pjevači i glazbenici koji su bili u njihovoj pratnji, dobili su poklone. Nakon kratkog

programa bhajanai podjele prasadama, program je završio izvođenjem artija u 18.45 sati.

Ova veličanstvena proslava Ashadi Ekadasi završila je prekrasnim recitalom na sitaru uvaženog umjetnika na sitaru Pandit Prabir Bhattachariya koji je zadivio poklonike izvedbom klasične glazbe iz Hindustana duže od sat vremena, navečer, 10. srpnja 2014. godine. Umjetnik i glazbenici, koji su mu bili u pratnji na tabli i sitaru, dobili su poklone po završetku programa.

SAI RETREAT POKLONIKA IZ ZEMALJA ARAPSKOG ZALJEVA I SREDNJEG ISTOKA

Zona 94 Međunarodne Sathya Sai organizacije priredila je Sai retreat u Prasanthi Nilayamu od 15. do 21. srpnja 2014. godine na kojem je sudjelovalo više od 250 poklonika iz Abu Dhabija, Dubaija, Bahreina, Omana, Katara, Kuvajta, Saudijske Arabije i Turske. Dana 19. srpnja 2014. godine skupina tih poklonika izvela je splet grupnih pjesama pod nazivom „Premamrita Dhara – Bujica ljubavi okusa nektara“ pred Lotosnim stopalima Bhagavāna. Započevši svoju izvedbu pjesmom-molitvom „Jai Ganesh... Jai Ganesh“ posvećenom Gospodu Ganeši, pjevači su gotovo 30 minuta cijeli prostor ispunili poklonstvenim žarom svojom vrhunskom izvedbom poklonstvenih pjesama i završili svoj program pjesmom „Kaise Batayen Hum Kitney Dhanya...- Kako smo duboko zahvalni Bhagavānu“, iskazujući svoju duboku zahvalnost Bhagavānu za priliku da budu u Njegovoj božanskoj prisutnosti. Po završetku programa pjevači i glazbenici dobili su poklone. Nakon toga su slijedili bhajani koji su završili video snimkom bhajana „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ kojeg je otpjevao Bhagavān. Program koji je počeo u 17 sati, završio je izvođenjem aratija u 18.15 sati nakon podjele prasadama svima okupljenima.

KONFERENCIJA O NAJNOVIJIM DOSTIGNUĆIMA U ARTROSKOPIJI

Trodnevnu Konferenciju o najnovijim dostignućima u artroskopiji i sportskoj medicini organizirao je Odjel za ortopediju pri Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti, Prasanthigram, od 15. do 17. srpnja 2014. godine. Sudjelovalo je oko 150 uvaženih ortopedskih kirurga iz Indije i inozemstva. Konferencija se usredotočila na način postupanja sa sportskim i sličnim povredama gornjih i donjih udova i o usađivanju načela Sai idealne zdravstvene zaštite. Vrhunac Konferencije bila je demonstracija operacije uživo i radionica o artroskopiji koljena i ramena.

U svojem uvodnom obraćanju dobrodošlice, ravnatelj Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti, dr. Choudhary Voleti kazao je kako je filozofija s kojom je pokrenut SSSIHMS u Prasanthigramu bila besplatna zdravstvena zaštita. Obraćajući se sudionicima, gospodin K. Chakravarthi, član Sri Sathya Sai središnje zaklade naglasio je da, kada nitko drugi nije prihvatio taj model, Bhagavān je uspostavio još jednu superspecijalističku bolnicu u Whitefieldu. Izrazio je nadu kako će sudionici otići kući s osjećajem optimizma. Govoreći ovom prigodom, gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade prisjetio se iskustava iz dugogodišnje povezanosti s Bhagavānom i kazao kako 1991. godine mjesto na kojem sada stoji bolnica nije bila ništa drugo već pusta zemlja, a Bhagavān ju je pretvorio u utvrdu zdravstvene zaštite. Ukazao je na to kako je naša dužnost da širimo takav pristup nadaleko i naširoko.

Tijekom tri dana Konferencije delegati su imali priliku biti dijelom bogatog akademskog i duhovnog iskustva. Mnogi stariji sudionici pohvalili su bogati dnevni red Konferencije i rekli da je bila poučno iskustvo.

STUDENTSKI KUTAK

Od ljudskosti do božanskosti kroz balvikas program

Ja dolazim iz Kote u Rajasthanu i tema moga govora je „Od bal vikasa do loka vikasa“. Prvu stvar koju naučimo nakon što smo sudjelovali u nastavi po balvikas programu je da bal vikas nije teorijsko ili knjiško znanje. To je praktično znanje koje usmjerava naš život prema putu ljudskih vrijednosti. Ponekad pomislim kakva bi bila moja sudbina da se nisam pridružio balvikas programu. Možda bi ta sudbina bila slična sudbini žabe koja je osuđena na život u bunaru.

Kao polaznika balvikas programa u trajanju od devet godina, moje najveće iskustvo je da sam naučio vrijednosti kao što su disciplina, suosjećanje i ljubav. Učitelji u balvikas programu svojim osobnim iskustvom prenose učenje o tim vrijednostima jer ih sami primjenjuju u svojem svakodnevnom životu prije nego što o njima poučavaju učenike. Na taj način polaznici balvikas programa primaju praktično znanje o vrijednostima, a ne samo teorijsko. Kao što Bhagavān Baba kaže, studenti ne bi trebali težiti samo za time da dobiju dobre ocjene, oni bi trebali povesti računa o tome da ne dobiju loše primjedbe. Zato sam, tijekom tih devet godina, nastojao ne samo postići dobre ocjene u akademskom obrazovanju, već sam isto tako pokušavao ne dobiti loše

primjedbe, primjenjujući u mojem životu vrijednosti o kojima su nas učili u balvikas programu.

Važno je napomenuti da, bez obzira na to koje je područje ili koje je mjesto na kojem rade bivši polaznici balvikas programa, oni dobivaju priznanje drugih zbog njihovih odlika samopožrtvovnosti, samopouzdanja, zadovoljstva samim sobom i samosvijesti. Uočavajući njihove vrline, svaka majka poželi da i njezino dijete bude polaznik balvikas programa. Kada svako dijete postane polaznik balvikas programa, to će sigurno dovesti do dobrobiti svijeta – *loka vikas*.

Kipar udahnuje život kamenoj stijeni tako da iz nje iskleše prekrasan kip dok lončar oblikuje glinu u lijepe lonce. Isto tako, balvikas program koji je pokrenuo Božanski Učitelj, Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, dovodi do preobrazbe ljudskih bića u božanska bića. Uputimo molitvu sveznajućem, sveprisutnom i svemogućem Bhagavānu: Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!*

- Iz govora što ga je održao Mansi Jain iz Saraswti Vidya Mandira, Kota, Rajasthan koji je govorio 4. siječnja 2014. godine na Nacionalnoj konvenciji polaznika balvikas programa i učenika Grupe 3 koja je održana u Prasanthi Nilayamu

Svamijevi savjeti studentima

Bez obzira na to što drugi govore, kombinirajte duhovna nastojanja s vašim akademskim obrazovanjem. Ne možete voziti kola života samo na jednom kotaču. To je preopasno. Ni jedna ptica ne može letjeti samo pomoću jednog krila. Može slobodno letjeti tek kada može koristiti oba krila. Slično tomu, čovjeku je potrebno svjetovno obrazovanje da bi mogao izvršavati svjetovne poslove i duhovno znanje – *brahmavidyā* za njegovu duhovnu dobrobit. Stječite znanja s područja prirodnih znanosti, to je potrebno. U isto vrijeme, isto tako tražite i duhovnu mudrost. Trebali biste voditi život koji je temeljen na te obje vrste znanja.

Dragocjene izreke

Ovdje su navedene tri dragocjene izreke koje nam je dao Bhagavān. Upamtite ih i potražite sljedeće riječi u danoj križaljci:

Character, education, commerce, morality, principles, culture, unity, religion, love, science, humanity, dangerous, sacrifice, wisdom.

1. Obrazovanje bez karaktera, trgovina bez moralnosti, politika bez načela, znanost bez ljudskosti, religija bez ljubavi, kultura bez jedinstva, administracija bez pravednosti, znanje bez primjene i domoljublje bez požrtvornosti ne samo da su beskorisni, već sasvim sigurno opasni.

Education without character, commerce without morality, politics without principles, science without humanity, religion without love, culture without unity, administration without justice, knowledge without application and patriotism without sacrifice are not only useless but positively dangerous.

2. Krajnji cilj obrazovanja je karakter, krajnji cilj kulture je savršenstvo, krajnji cilj znanja je ljubav, krajnji cilj mudrosti je sloboda.

The end of education is character, the end of culture is perfection, the end of knowledge is love, the end of wisdom is freedom.

3. Savršena sloboda je u potpunosti bez želja.

Perfect freedom is absolute desireless.

S	O	M	D	E	S	P	D	I	P	E	L	E
A	P	O	C	H	A	R	A	C	T	E	R	M
B	E	R	U	P	C	I	N	O	Y	D	E	O
S	R	A	L	L	R	N	G	M	O	U	L	R
U	N	I	T	Y	I	C	E	M	U	C	I	A
O	F	G	U	I	F	I	R	E	R	A	G	L
T	E	A	R	C	I	P	O	R	S	T	I	I
L	O	V	E	A	C	L	U	C	E	I	O	T
U	C	O	N	T	E	E	S	E	N	O	N	Y
W	I	S	D	O	M	S	C	I	E	N	C	E
E	H	U	M	A	N	I	T	Y	O	U	R	S

Jedinstveno postignuće

Sri Sathya Sai viša srednja škola, Prasanthi Nilayam, koja se posljednjih 34 godine posvećivala oblikovanju studenata cjelovitim razvojem i akademskom izvrsnošću, prepoznata je od strane Ministarstva za razvoj ljudskih resursa pri Vladi Indije kao:

1. Jedna i jedina škola u cijeloj državi Andhra Pradesh koja je stavljena na popis „Top ten“ – deset najboljih škola, a ostvaruje prosjek od 90,012%, među deset je najboljih od ukupnog broja od 5347 škola širom zemlje prema rezultatima CBSE Class XII za školsku godinu 2013./2014.

2. Ukupno 14 polaznika dobit će stipendiju u visini od 80.000,00 rupija godišnje od Ministarstva znanosti i tehnologije pri Vladi Indije, tijekom sljedećih pet godina. Mi smo ponosni da možemo objaviti kako tih 14 studenata Sri Sathya Sai više srednje škole pripada u najboljih 1% cjelokupne studentske zajednice u zemlji u skladu s posljednjim rezultatima.

3. Ukupno 20 učitelja iz Sri Sathya Sai više srednje škole u Prasanthi Nilayamu dobilo je priznanje „Personalised Certificates of Appreciation“ od gospođe Smriti Irani, ministrice za razvoj ljudskih resursa pri Vladi Indije za njihovu izvrsnost u obavljanju poslova.

Učinite sebe božanskima

Čovjek raspolaže svim božanskim sposobnostima da bi spoznao Sebstvo. Njegova svijest može razumjeti svemir, isto kao što i zrcalo može odraziti nebeski svod. Srce je zrcalo u kojem pojedinac može vidjeti cijeli univerzum. Spoznajte od ovog trenutka da ste vi utjelovljenje Boga. Nadidite osjećaj malenosti. Ono što mislite to i postajete. Zato učinite sebe božanskima stalnim podsjećanjem na vašu urođenu božanskost.

- *Baba*